

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี ที่เข้ารับการรักษาและรับยาโครงการต้านไวรัสที่โรงพยาบาลสมุทรสาคร จำนวน 104 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความชุกของความวิตกกังวล และวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวล จำแนกตามตัวแปรต่างๆ รวมทั้งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงสนับสนุนทางสังคมกับการเกิด ความวิตกกังวล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยดังนี้

ส่วนที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไป จำนวน และค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล ครอบครัวและแรงสนับสนุนทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่เข้ารับการรักษาและรับยา

โครงการต้านไวรัสที่โรงพยาบาลสมุทรสาคร

ส่วนที่ 2 แสดงร้อยละความชุกของความวิตกกังวลของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่เข้ารับการรักษาและรับยาโครงการต้านไวรัสที่โรงพยาบาลสมุทรสาคร

ส่วนที่ 3 แสดงร้อยละความชุกการเกิดความวิตกกังวลจำแนกตามตัวแปรอิสระ

ส่วนที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของผู้ติดเชื้อเอชไอวีจำแนก ตามตัวแปรอิสระ

ส่วนที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงสนับสนุนทางสังคมกับความวิตกกังวล

ส่วนที่ 6 ปัจจัยทำนายการเกิดความวิตกกังวล

ส่วนที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไป จำนวน และค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล ครอบครัวและแรงสนับสนุนทางสังคมของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่เข้ารับการรักษาและรับยาโครงการต้านไวรัสที่โรงพยาบาลสมุทรสาคร

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ร้อยละจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสมุทรสาคร

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(คน) (n=104)	ร้อยละ
อายุ		
<31 ปี	13	12.5
31-40 ปี	59	52.9
41-50 ปี	25	24.1
51-60 ปี	5	4.8
>60 ปี	2	1.9
เพศ		
ชาย	47	45.2
หญิง	57	54.8
สถานภาพ		
โสด	21	20.2
แต่งงาน/อยู่ด้วยกัน	54	51.9
แยกกันอยู่/หย่าร้าง	12	11.5
คู่สมรสเสียชีวิต	17	16.3
อาชีพ		
ไม่ได้ทำงาน	14	13.5
รับจ้าง	71	68.3
ธุรกิจ/ค้าขาย/อิสระ	14	13.5
รัฐวิสาหกิจ	1	1.0
ทำนา/เสริมสวย	4	3.8

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ร้อยละจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสมุทรสาคร(ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(คน) (n=104)	ร้อยละ
รายได้ครอบครัวต่อเดือน		
ไม่มีรายได้	7	6.7
< 2,000 บาท	7	6.7
2,001-5,000 บาท	54	51.9
5,001-10,000 บาท	29	27.9
10,001-15,000 บาท	4	3.8
>15,000 บาท	3	2.9
ลักษณะครอบครัว		
เดี่ยว	78	75.0
ขยาย	26	25.0
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	6	5.8
ประถมศึกษา	70	67.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	19	18.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	8	7.7
ปริญญาตรี	1	1.0
ระยะเวลาการเกิดโรค		
< 1 เดือน	2	1.9
1-3 เดือน	1	1.0
4-6 เดือน	4	3.8
7-9 เดือน	3	2.9
10-12 เดือน	5	4.8
1-2 ปี	27	2.0
> 2 ปี	62	59.6

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้คิดเชื้อเอชไอวีส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี(ร้อยละ 52.9) รองลงมาอายุ 41-50 ปี (ร้อยละ 24.1) เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 54.8) สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่แต่งงานหรือมีคู่อยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 51.9) รองลงมา โสด(ร้อยละ 20.2) ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 67.3) รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น(ร้อยละ 18.3) มีอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 68.3) รองลงมาอาชีพค้าขาย และไม่ได้ประกอบอาชีพ (ร้อยละ 13.5) มีรายได้ครอบครัวต่อเดือนอยู่ในช่วง 2,001-5,000 บาท(ร้อยละ 51.9) รองลงมา รายได้ครอบครัวต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท (ร้อยละ 27.9) ลักษณะครอบครัวเป็นแบบครอบครัวเดี่ยว (ร้อยละ 75) และระยะเวลาการเกิดโรคส่วนใหญ่มากกว่า 2 ปี (ร้อยละ 59.6)

ตารางที่ 2 แรงสนับสนุนทางสังคม

ข้อมูล	จำนวน (104 คน)	ร้อยละ
แรงสนับสนุนทางสังคม		
น้อย	14	13.5
ปานกลาง	76	73.0
มาก	14	13.5
ค่าเฉลี่ย 56.75 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 13.95		

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้คิดเชื้อเอชไอวีส่วนใหญ่มีแรงสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง(ร้อยละ 73.1) ซึ่งค่านี้ได้มาจากคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามแรงสนับสนุนทางสังคม ซึ่งดัดแปลงมาจาก The Personal Resource Questionnaire:PRQ part II โดยแรงสนับสนุนทางสังคมอยู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแบบวัดรวมกับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและคะแนนเฉลี่ยของแบบวัดลบกับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 2 แสดงร้อยละความชุกของความวิตกกังวลของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่เข้ารับการตรวจรักษาและ
รับยาโครงการต้านไวรัสที่โรงพยาบาลสมุทรสาคร

ตารางที่ 3 ความชุกของความวิตกกังวลในผู้ติดเชื้อเอชไอวี

ความวิตกกังวล	จำนวน (104 คน)	ร้อยละ
กลุ่มที่ไม่มีความวิตกกังวล(คะแนนอยู่ในช่วง 0-7)	86	82.7
กลุ่มที่มีความวิตกกังวล(คะแนนอยู่ในช่วง >7)	18	17.3
คะแนนเฉลี่ยรวม 4.76		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.18		

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีส่วนใหญ่ไม่มีความวิตกกังวล(ร้อยละ 82.7) และมี ผู้
ติดเชื้อ เอชไอวี ที่มีความวิตกกังวล คิดเป็นร้อยละ 17.3 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีคะแนนสอบถามความวิตก
กังวล (Hospital Anxiety Depression Scale ฉบับภาษาไทย : Thai-HADS) ข้อที่เป็นเลขคี่ ได้แก่
(ข้อ 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13) ได้คะแนนตั้งแต่ 8 คะแนนขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งหมดเท่ากับ 4.76 คะแนน ส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มที่มีความวิตกกังวล เท่ากับ 9.78

ส่วนที่ 3 ความชุกการเกิดความวิตกกังวลจำแนกตามตัวแปรอิสระ

ตารางที่ 4 แสดงความชุกการเกิดความวิตกกังวลจำแนกตามตัวแปรอิสระ

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความวิตกกังวล			
	ไม่มีความวิตกกังวล		มีความวิตกกังวล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	39	46.5	7	38.9
หญิง	47	53.5	11	61.1
ครอบครัว				
เดี่ยว	64	74.4	14	77.8
ขยาย	22	25.6	4	22.2
อายุ				
20-30 ปี	11	12.8	1	5.6
31-40 ปี	46	53.5	13	72.2
41-50 ปี	23	26.7	3	16.7
51-60 ปี	5	5.8	0	0.0
61-70ปี	1	1.2	1	5.6
สถานภาพ				
โสด	18	20.9	3	16.7
แต่งงาน/อยู่ด้วยกัน	42	48.8	12	66.7
แยกอยู่/หย่าร้าง	11	12.8	1	5.6
คู่สมรสเสียชีวิต	15	17.4	2	11.1

ตารางที่ 4 แสดงความชุกการเกิดความวิตกกังวลจำแนกตามตัวแปรอิสระ(ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความวิตกกังวล			
	ไม่มีความวิตกกังวล		มีความวิตกกังวล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ				
ไม่ได้ทำงาน	10	11.6	4	22.2
รับจ้าง	61	70.9	10	55.6
ธุรกิจ/ค้าขาย/อิสระ	10	11.6	4	22.2
รัฐวิสาหกิจ	1	1.2	0	0.0
ทำนา/เสริมสวย	4	4.7	0	0.0
รายได้				
ไม่มีรายได้	5	5.8	2	11.1
< 2,000 บาท	7	8.1	0	0.0
2,001-5,000 บาท	45	52.3	9	50.0
5,001-10,000 บาท	23	26.7	6	33.3
10,001-15,000 บาท	3	3.5	1	5.6
> 15,000 บาท	3	3.5	0	0.0
การศึกษา				
ไม่ได้เรียน	4	4.7	2	11.1
ประถมศึกษา	61	70.9	9	50.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	13	15.1	6	33.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	7	8.1	1	5.6
ปริญญาตรี	1	1.2	0	0.0

ตารางที่ 4 แสดงความชุกการเกิดความวิตกกังวลจำแนกตามตัวแปรอิสระ(ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความวิตกกังวล			
	ไม่มีความวิตกกังวล		มีความวิตกกังวล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาการติดเชื้อ				
< 1 เดือน	2	2.3	0	0.0
1-3 เดือน	1	1.2	0	0.0
4-6 เดือน	4	4.7	0	0.0
7-9 เดือน	3	3.5	0	0.0
10-12 เดือน	4	4.7	1	5.6
1-2 ปี	20	23.3	7	38.9
> 2 ปี	52	60.5	10	55.6

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวีที่มีความวิตกกังวล ส่วนมากเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือร้อยละ 61.1 และ ร้อยละ 38.9 ตามลำดับเป็นครอบครัวเดี่ยวมากกว่าครอบครัวขยายคิดเป็นร้อยละ 77.8 และร้อยละ 22.2 ตามลำดับ อายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 72.2 รองลงมาอายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.7 และ อายุ 20-30 ปี อายุ 61-70 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.6 เท่ากัน สถานภาพสมรสส่วนใหญ่แต่งงานและอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาได้แก่สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 16.7 ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างคิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมาไม่ได้ทำงานและทำอาชีพธุรกิจ/ค้าขาย/อิสระ คิดเป็นร้อยละ 22.2 เท่ากันรายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 2,000-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา 5,001-10,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 33.3 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบในระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 33.3 และระยะเวลาการติดเชื้อส่วนใหญ่มากกว่า 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมา 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.9

ส่วนที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของผู้ติดเชื่อเอชไอวีจำแนกตามตัวแปรอิสระ

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของผู้ติดเชื่อเอชไอวีจำแนกตามตัวแปรเพศ

เพศ	ความวิตกกังวล		t	P value
	mean	SD		
ชาย	9.43	2.94	-0.40	0.69
หญิง	10.00	2.93		

จากตารางที่ 5 พบว่าผู้ติดเชื่อเอชไอวีที่มีความวิตกกังวลเพศหญิงจะมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวล เท่ากับ 10 ซึ่งสูงกว่า เพศชายที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลเท่ากับ 9.43 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลจำแนกตามตัวแปรเพศพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของผู้ติดเชื่อเอชไอวีจำแนกตามตัวแปรลักษณะครอบครัว

ครอบครัว	ความวิตกกังวล		t	P value
	mean	SD		
เดี่ยว	9.86	3.13	0.21	0.83
ขยาย	9.50	1.91		

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้ติดเชื่อเอชไอวีที่มีความวิตกกังวลที่อยู่ในครอบครัวเดี่ยวจะมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวล เท่ากับ 9.86 ส่วนผู้ติดเชื่อที่มีความวิตกกังวลที่อยู่ในครอบครัวขยาย จะมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลน้อยกว่า ซึ่งมีค่าเท่ากับ 9.50 แต่เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลจำแนกตามตัวแปรลักษณะครอบครัวพบว่าทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของผู้ติดเชื้อเอชไอวีจำแนกตามตัวแปรอายุ

อายุ	ความวิตกกังวล		F	P value
	mean	SD		
20-30 ปี	13.50	6.36	8.07*	0.002
31-40 ปี	8.75	0.87		
41-50 ปี	10.67	4.62		
51-60 ปี	0.00	0.00		
61-70ปี	12.00	-		

*p < 0.05

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีอายุอยู่ในช่วง 20-30 ปี จะมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวล เท่ากับ 13.50 ซึ่งสูงกว่าช่วงวัยอื่น รองลงมาพบในช่วงอายุ 61-70 ปี มีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวล เท่ากับ 12.00 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลจำแนกตามตัวแปรอายุพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของผู้ติดเชื้อเอชไอวีจำแนกตามตัวแปรสถานภาพ

สถานภาพ	ความวิตกกังวล		F	P value
	mean	SD		
โสด	8.67	1.15	0.31	0.81
แต่งงาน/อยู่ด้วยกัน	10.17	3.30		
แยกอยู่/หย่าร้าง	8.00	0.00		
คู่สมรสเสียชีวิต	10.00	2.83		

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีสถานภาพสมรสคู่และอยู่ด้วยกันจะมีความวิตกกังวลสูงกว่าสถานภาพสมรสอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.17 รองลงมาพบในกลุ่มที่คู่สมรสเสียชีวิต เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลจำแนกตามสถานภาพพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของผู้คิดซื้อเอชไอวีจำแนกตามตัวแปรอาชีพ

อาชีพ	ความวิตกกังวล		F	P value
	mean	SD		
ไม่ได้ทำงาน	11.50	4.73	1.29	0.30
รับจ้าง	8.90	0.88		
ธุรกิจ/ค้าขาย/อิสระ	10.25	3.86		
รัฐวิสาหกิจ	0.00	0.00		
ทำนา/เสริมสวย	0.00	0.00		

จากตารางที่ 9 พบว่าผู้คิดซื้อเอชไอวีที่ไม่ได้ประกอบอาชีพจะมีความวิตกกังวลผู้ที่ทำงานมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวล เท่ากับ 11.50 ในผู้ที่ทำงานพบผู้คิดซื้อเอชไอวีที่ทำงานธุรกิจ ค้าขาย และทำงานอิสระจะมีคะแนนความวิตกกังวลสูงกว่าอาชีพอื่น ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.25 และเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลจำแนกตามตัวแปรอาชีพ พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของผู้คิดซื้อเอชไอวีจำแนกตามตัวแปรรายได้

รายได้	ความวิตกกังวล		F	P value
	mean	SD		
ไม่มีรายได้	13.00	7.07	1.153	0.362
< 2,000 บาท	0.00	0.00		
2,001-5,000 บาท	9.78	2.49		
5,001-10,000 บาท	9.00	1.55		
10,001-15,000 บาท	8.00	0.00		
> 15,000 บาท	0.00	0.00		

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้คิดซื้อเอชไอวีที่ไม่มีรายได้อาจมีความวิตกกังวลสูงกว่าผู้ที่มีรายได้ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวล เท่ากับ 13 รองลงมาพบในผู้คิดซื้อเอชไอวีที่มีรายได้ต่อเดือนอยู่

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของผู้ติดเชื้อเอชไอวีจำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ความวิตกกังวล		F	P value
	mean	SD		
ไม่ได้เรียน	10.00	2.82	5.24*	0.012
ประถมศึกษา	9.00	0.87		
มัธยมศึกษาตอนต้น	9.50	3.21		
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	18.00	0.00		
ปริญญาตรี	0.00	0.00		

*p < 0.05

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. จะมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวล เท่ากับ 18 ซึ่งสูงกว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่จบการศึกษาระดับอื่น รองลงมาพบในผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลเท่ากับ 10 และเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของผู้ติดเชื้อเอชไอวีจำแนกตามตัวแปรระยะเวลาการเกิดโรค

ระยะเวลาการเกิดโรค	ความวิตกกังวล		F	P value
	mean	SD		
< 1 เดือน	0.00	0.00	0.391	0.683
1-3 เดือน	0.00	0.00		
4-6 เดือน	0.00	0.00		

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลของผู้ติดเชื้อเอชไอวีจำแนกตามตัวแปรระยะเวลาการเกิดโรค (ต่อ)

ระยะเวลาการเกิดโรค	ความวิตกกังวล		F	P value
	mean	SD		
7-9 เดือน	0.00	0.00	0.391	0.683
10-12 เดือน	8.00	0.00		
1-2 ปี	10.43	3.64		
> 2 ปี	9.50	2.42		

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีระยะเวลาการเกิดโรค 1-2 ปี จะมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวล เท่ากับ 10.43 รองลงมาพบในกลุ่มที่ติดเชื้อเอชไอวีมากกว่า 2 ปี ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.50 และเมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลจำแนกตามระยะเวลาการเกิดโรค พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ส่วนที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงสนับสนุนทางสังคมกับความวิตกกังวล

ตารางที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงสนับสนุนทางสังคมกับความวิตกกังวล

ความวิตกกังวลของผู้ติดเชื้อเอชไอวี (n=104 คน)	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน	P value
แรงสนับสนุนทางสังคม	-0.258**	0.008

หมายเหตุ ** $p < 0.01$

จากตารางที่ 13 พบว่าความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กับแรงสนับสนุนทางสังคมในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีแรงสนับสนุนทางสังคมสูงจะมีความวิตกกังวลต่ำ ส่วนผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีแรงสนับสนุนทางสังคมต่ำจะมีความวิตกกังวลสูง

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆของแรงสนับสนุนทางสังคมกับความวิตกกังวล

องค์ประกอบแรงสนับสนุนทางสังคม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน	P value
การเป็นส่วนหนึ่งทางสังคม	-0.101	0.308
การได้รับความช่วยเหลือและแนะนำ	-0.140	0.158
การมีโอกาสได้อบรมเลี้ยงดูผู้อื่น	-0.185	0.060
การส่งเสริมให้รู้คุณค่าของตนเอง	-0.273**	0.005
ความผูกพันใกล้ชิด	-0.301**	0.002

หมายเหตุ ** p < 0.01

จากตารางที่ 14 เมื่อพิจารณาองค์ประกอบด้านต่างๆของแรงสนับสนุนทางสังคมพบว่าด้านการส่งเสริมให้รู้คุณค่าในตนเองและความผูกพันใกล้ชิดมีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีการส่งเสริมให้รู้คุณค่าของตนเองและมีความผูกพันใกล้ชิดกับคนข้างเคียงสูง จะมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับต่ำ ส่วนผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีการส่งเสริมให้รู้คุณค่าของตนเองและมีความผูกพันใกล้ชิดกับคนข้างเคียงต่ำจะมีความวิตกกังวลในระดับสูง

ส่วนที่ 6 ปัจจัยทำนายการเกิดความวิตกกังวล

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอนของปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในผู้ติดเชื้อเอชไอวี

ลำดับตัวแปร	R	R ²	B	T	Sig
อายุ				-1.724	0.088
ระดับการศึกษา				0.482	0.631
แรงสนับสนุนทางสังคม	0.258	0.067	-0.059	-2.701**	0.008
Constant			8.105	6.357	0.000

**p < 0.01

จากตารางที่ 15 เมื่อนำตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา แรงสนับสนุนทางสังคม มาทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่ามีเพียงตัวแปรเดียวคือ แรงสนับสนุนทางสังคม ที่มีผลต่อการเกิดความวิตกกังวลในผู้ติดเชื้อเอชไอวีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $p < 0.01$ โดยจะสามารถเป็นตัวแปรที่พยากรณ์การเกิดความวิตกกังวลในผู้ติดเชื้อ เอชไอวีได้ ร้อยละ 6.7